

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 15/1936 i anledning
N:o 15/1936 av landstingsmannen Rothbergs motion (N:o 22/1936)
om ändring av § 21 i självstyrelselagen .

I anledning av förenända motion, varöver landstinget inbegärt lagutskottets betänkande, får utskottet värdsammast framhålla följande:

Motionen ger uttryck åt det missnöje, som i vida kretsar bland landskapets skattebetalare hyses mot den i § 21 av självstyrelselagen stadgade grunden för landskapsskattens utgörande. Det torde icke heller kunna förnekas, att landskapsskatten, debiterad i anslutning till kommunalskatten bleve rättvisare fördelad såväl mellan stad och landsbygd som mellan de skilda skattebetalarna inbördes. Den föreslagna ändringen syftar sålunda mot rättvisa och billighet.

Men icke nog därmed, att grunden för landskapsskattens beräkande såsom sådan är oiämplig. Den senaste, genom lagen av den 14 december 1925 genomförda ändringen av lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt visar, att denna grund dessutom är vacklande, i det att riksdagen genom ett i vanlig lagstiftningsordning tillkommet beslut kan väsentligt rubba landskapets kalkyler samt ställa ett stort antal av landskapets befolkning utom möjligheterna för beskattning. Och i samma mån som rikets skattepolitik eventuellt strävar mot inkomstbehovets fyllande genom införande av ökade indirekta skatter och minskning av de direkta skatterna, i samma mån rubbas proportionerna med avseende å landskapsskatten. Landskapet bli under alla förhållanden beroende av skattelagstiftningen i riket.

Mest sakenligt vore därför att lagstiftningen beträffande grunderna för landskapsskattens utgörande skulle ankomma på landstinget självt och att sagda lagstiftning sålunda helt och hållet skulle frigöras från rikslagstiftningen.

Med hänsyn hätill har utskottet enhälligt stannat för det förslag, som visserligen skjuter över motionens syftemål, men som i fall det av riksdagen godkännes - och annat synes man icke kunna förutsätta, då frågaär om en landskapets inre engelägenhet - giver landstinget tillfälle att med beaktande uteslutande av landskapets särförhållanden ordna sin beskattningsfråga. Utskottet föreslår nämligen värdsammast

att landstinget ville antaga och såsom

motion till riksdagen avlåta följande
förslag till

" L a g

om ändring av 21 § i lagen om självstyrelse
för Åland, given den 6 maj 1920

Given i Helsingfors den

I enlighet med Riksdagens beslut, tillkommet i den ordning
67 § i riksdagsordningen föreskriver, stadgas hämed som följer.

§ 21.

Landskapet Åland har rätt att för sina behov använda inkomster-
na från mantalspenningar, näringsskatter och nöjesskatter och
landstinget äger besluta om dessa skatter. Likaså äger landstinget
för landskapets behov påbjuda en landskapsskatt att utgå enligt
grunder, som landstinget självt fastställer, ävensom bestämma de
avgifter, vilka skola erläggas för landskapsförvaltningen under-
lydande myndigheters tjänsteförrättningar och expeditioner så
ock för ålitande av landskapets inrättningar.

De i denna paragraf åsyftade beslut träda i kraft utan stad-
fästelse av republikens president, men böra meddelas landshöv-
dingen till kännedom."

Mariehamn den 25 november 1936.

På lagutskottets vägnar:

Torsten Rothberg.

Axel Kuffschinoff

Närvarande: Torsten Rothberg, Johannes Eriksson, Johannes
Holmberg, Sundman och Anders Forsberg.